Pişmiş Kelle

SAYI: 161 4.000 TL

HUNHARCA GÜLDÜREN HAİN DERGİ

YARGISIZ İNFAZLAR, FAİLİ MEÇHULLER, İŞKENCELER, DERGİ VE KİTAP TOPLAMA OPERASYONLARI SÜRÜYOR!...

YOLUN AÇIK OLSUN YAVRUM. BU NEHİR SENİ UZAKLARA, ÇOK UZAKLARA GÖTÜRECEK. BÜYÜDÜĞÜN ZAMAN BENİ ANLAYACAKSIN.

Kelle kutlar bayramınızı.

LAN MISTIK BIRAK OĞLUM. HARAP ETME KENDİNİ. SUS, SUS ARTIK...

Şeker Bayramı tatili 9 gün!...

ABİ, SALİM ABİ!.. SEVGİLİM BAYRAM TATİLİNE GİTTİ BE!.. KADERDE BU DA VARMIŞ. GEL DE İÇME ABİ. CİĞERİME ATEŞ SOKUYOLAR. ÖLSEYDİ MAHŞERDE KAVUŞURDUK. AMA BU, ÖYLE Mİ?.. BAYRAM TATİLİ BU, BİTMEZ.

Bosna-Hersek'te Müslümanların direndiği son nokta da düşüyor!...

Üç yıldan beri ilk kez olaysız bir Nevruz yaşadık! APO'nun sözünde durması devlet cephesinde memnuniyetle karşılandı. Bu kadarı çok güzel ama devamı ne olacak?

Aman dikkat Güneydoğu'da yaşayan insanların "Kanın durdurulması" yolunda besledikleri umutlar sertlik yanlılarının şüpheci yaklaşımları yüzünden sarsılmasın!..

Açık Tencere

Tüm Kelleciler' merhaba;

Bu mektubu yazmaya, 156. sayıda Açık Tencere'de yayınlanan Ferhat'ın mektubunu okuduktan sonra karar verdim...

Tophane semtinin sert erkekleri hani bundan bir ay kadar önce, birkaç uzun saçlı çocuğu, işe yaramaz serseriler, olduğu kanısına vararak sopalamıştınız ya... İşte o 'birkaç uzun saçlı serseri, işe yaramaz insan, arkadaşlarıyla beraber ta Gemlik'e giderek bir konser verdiler (Ta Gemlik'e diyorum; çünkü, o aletleri bir yerden bir yere taşımak zordur). Her neyse, bu verdikleri konserden sonra da ellerine, yaptıkları masrafların dışında bir para geçmedi. O paraların ne olduğunu merak ederseniz, tamamı Bosna-Hersek'teki müslümanlara bağışlandı. Kabul, bu para milyarları bulan bir miktar değildi ama o uzun saçlı, işe yaramaz serseriler, ellerinden geleni aptılar ve sizin o kemikleşmiş ön yargılarınıza rağmen bir iş yapmanın, birilerine yardım etmenin hazzını yaşadılar.

Peki ya siz insanları kafanıza göre damgalayıp dönmekten başka ne yapıyorsunuz?

işte böyle sevgili Ferhat, anladığın gibi bu konuda yalnız değilsin...

Uzun Saçlı Biri,
Ahmet Ozanoğlu
BURSA

DUYURU

Karikatürcü Burhan Solukçu. Karikatür ve Mizah Müzesi'nde açılan sergiyle anıldı.

1 Mayıs yaklaşıyor!...

Bayram tatili niçin 9 gün? Kelle açıklıyor! Niçin!...

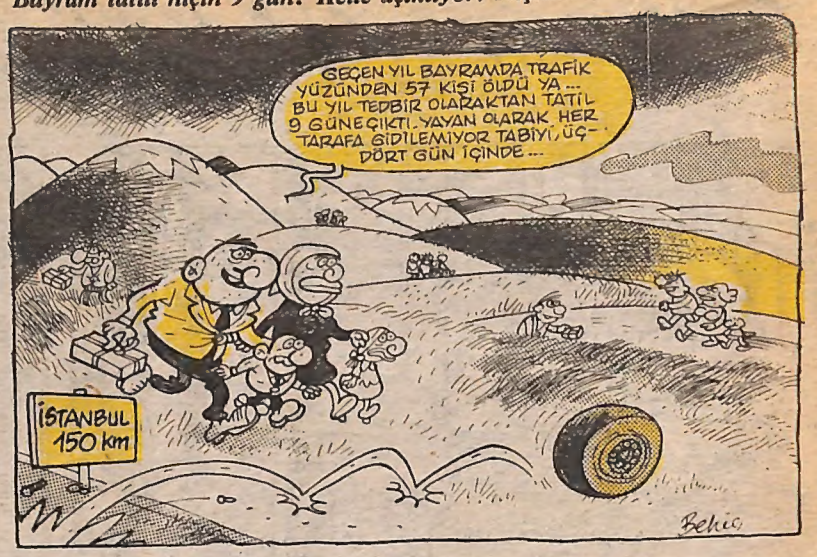

Özal ve Demirel, Nevruz kutlamalarında demir dövdü.

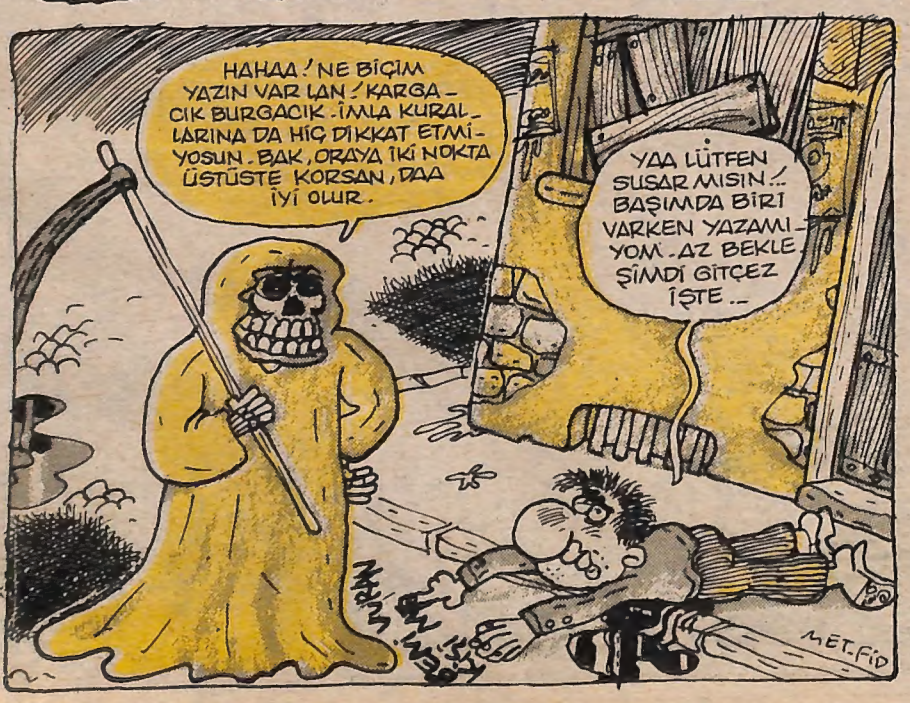

Cihangir Günlüğü

ERDOĞAN DAĞLAR

DEVAMI 14. SAYFADA

AYRINTI MUHABBETLERİ

METİN FİDAN

SELâM!.. "En detaylı Ayrıntı" yarışması için, ilk duyuruyu geçen hafta yaptımızdan, henüz mektup felan gelmedi tabi. Aman iyi iyi. Çünkü ben de bi bok yapmadım henüz. Şimdilik senaryo aşamasındayız. Üstelik bi takım teknik zorluklar da bizi bekliyo: Jenerik, fon müzii, çiş ayrıntısını çekerken ışu nerden verceemiz, burun ayrıntılarında gerçek sümük mü yoksa başka bişii mi kullancaamız, falan filan işte. Neyse, son bi değişiklik var, onu da verip bu konuyu kapatalım: Yarışmada bölüm yok. İstediiniz türde Ayrıntı gönderebilirsiniz. Birinci felan da yok. "Ayrıntı Muhabbetleri" video kaseti, üç güzel Ayrıntının saahibine verilcek. Mektuplara, "En detaylı Ayrıntı" ibaaresini koyuyosunuz di mi?. Allaam nerden bulaştım şu işe. Aazımdan kaçtı heralde...

Sandalyede oturuyozdur, yaani kıç koyulan yeri sert olan bi yerde. Çeşitli pozisyonlar deneriz, ayaamızı uzatır, kıçımızı geri çekip, elimizi arkaya atarız. Bi an, çok komik bişii olur: Hani götümüzde bi kemik vardır ya, hay Allah, ismini doktor adayı bi arkadaştan öörenmiştim unuttum. Neyse, bi an, otururken o kemii farkederiz. Ağırlık onun üstündedir, kıçımızı biraz havada hissederiz. Bu garip göt kemii, etimizi acıtmaktadır. Saa sola kaykılmaya başlarız. Ve, kemik eski yerine gider, sandalyeye saadece kaba etimiz temaas eder. Raatlamışızdır.

SEVERİM:.... Kardeşimin şişirdii balonlara, şut vurmayı, voleyboldaki gibi küt inmeyi. Evin hiç bi yerini daatmaz. Çok güçlü vururum, ama yannızca bi metre gider. Annemi belinden tutup kaldırmayı. "Ah belim, Allah cezaanı versin" der. Azcıkta sırıtır. Kızıyo mu gülüyo mu annayamam...

ESKİDEN Bİ GÜN:.... Allaam ne komikti beden dersleri. Giyerdik aceleylen eşofmanları, Hiç bişeyde tam olmazdı: Birinin saadece eşofman üstü var, altındaki pantolon. Birinin altı da taman üstü de, ayaanda koca kunduralar... Sıra olurken baaçede dolaşırken, herkes eşofmanını tutardı eliyle. Biliyo ki, arkadan her an biri yaklaşıp, eşofmanını indirebilir. Ah aah, kaç kere göründü beyaz kilodum.... Samimi arkadaşlar vardı. Vaay koçum diye yaklaşıp, tuttuu gibi kaldırır sizi, kafasının, yaani sırtının üstünde döndürürdü. HİÇ sevmezdik bu şakayı. "İndir ulan" derdik. Utanırdık havadayken. Paçamız açılır, çoraplarımız sıynlırdı. Çırpınırdık havada. "İndirsene ulaan!...

SEVER:..... Ali Demirhisar, Beykoz... Geceleyin sıcacık battaniyenin altından çıkıp, balkonda gecenin dondurucu soğuğunu, tüylerim diken diken, dişimi sıkarak ona dakiika boyunca hissetmeyi, ve gözlerim yaşararak pencereyi kapattıktan sonra, tekrar sıcacık battaaniyeme sarılıp onu kafama çekmeyi... Oturduumuz 4. katta balkona çıkıp, aşaada evimizi hırsızdan koruyan Pars'ın kafasına tükürmeye çalışmayı. Bu baazen Pars olmayıp, yavşak yavşak yürüyen bi kedi de olabilir. Hareket haalindeki bi hayvanı tükürükle vurmaya çalışmak zordur, ve bolca tecrübe gerektirir... Yeni aldım kitabın sayfaları arasında, ya da yeni aldım ayakkabımın içine burnumu sokup, derin derin nefes almayı...

KoLaY gİrEr, ZoR çIkAr:... Gaste okuruz, ama nasıl, haldır huldur. Beceremeyiz bi türlü gasteyi düzgün sermeyi. Okuruz biter, kapatırız gasteyi. Aa o ne lan, ne biçim oldu. Hem kenarı kıvrık, hem de aradaki sayfalar dışarı taşmış. Raatsız oluruz. Alırız elimize, dikey olarak vururuz masanın üstüne sayfaları. Girmez o sayfalar içeri ama. Daa beter olur, kıvrılır filan. Eh deriz, açıyım baari. Açarız, düzgünce toplarız sayfaları. Kolay çıkaar, zor girer!...

Sertaç Pehlivan...

Özel Ayrıntılar diyaarı olan tuvaletteyiz. İşimizi bitiririz. Tuvalet kâadı koparmalıyız. Biliriz ki, bi şekilde kâat topunu saabitleyip öyle koparmamız daa iyi olur. Öyle yapmayız. Hızla çekmek suuretiyle, kuvvet ve ağır top arasında kalan muhalefetle, işaaretli yerden kopmasını saalamaya çalışırız. Profesyonel edaasıyla hızla çekeriz. Ama istediimiz gibi olmaz. Kâadın azalmasıyla, top hafiflemiştir. Dolayısıyla, top süratle döner, ve ortalık kâğıda boğulur. Pişmaanızdır... Tilt oynarız. Oyun biter. Kredi yoktur. Ama yine de, belki bi yanmışlık olmuştur, veyaa öncekinin kredisi vardır diyerekten, start butonuna basmakta sakınca görmeyiz...

BİŞİİ:... Nur, telefon kuyruu ayrıntın yapıldı. Yapmaylım mı yaani. Hem nebçim kâada yazmışsın sen mektubunu, minnacık. Vapurda okudum. Biri az kalsın uçuyodu. Zor tuttum sayfayı... Serkan, mektubun elime geçti anacım. Güzel bi mektup. Şirin bi damgası var. İçine de biraz Ayrıntı koysaydın fenaa mı olurdu!... Aaa, hasiktiir, fırça çekmek ne güzel bişiimiş ulan!... Ay utandım ama, bi daa yapmıycam...

KAÇ DENE GARİGATÖRS

espriler: MET.FİD
çizen: ENG

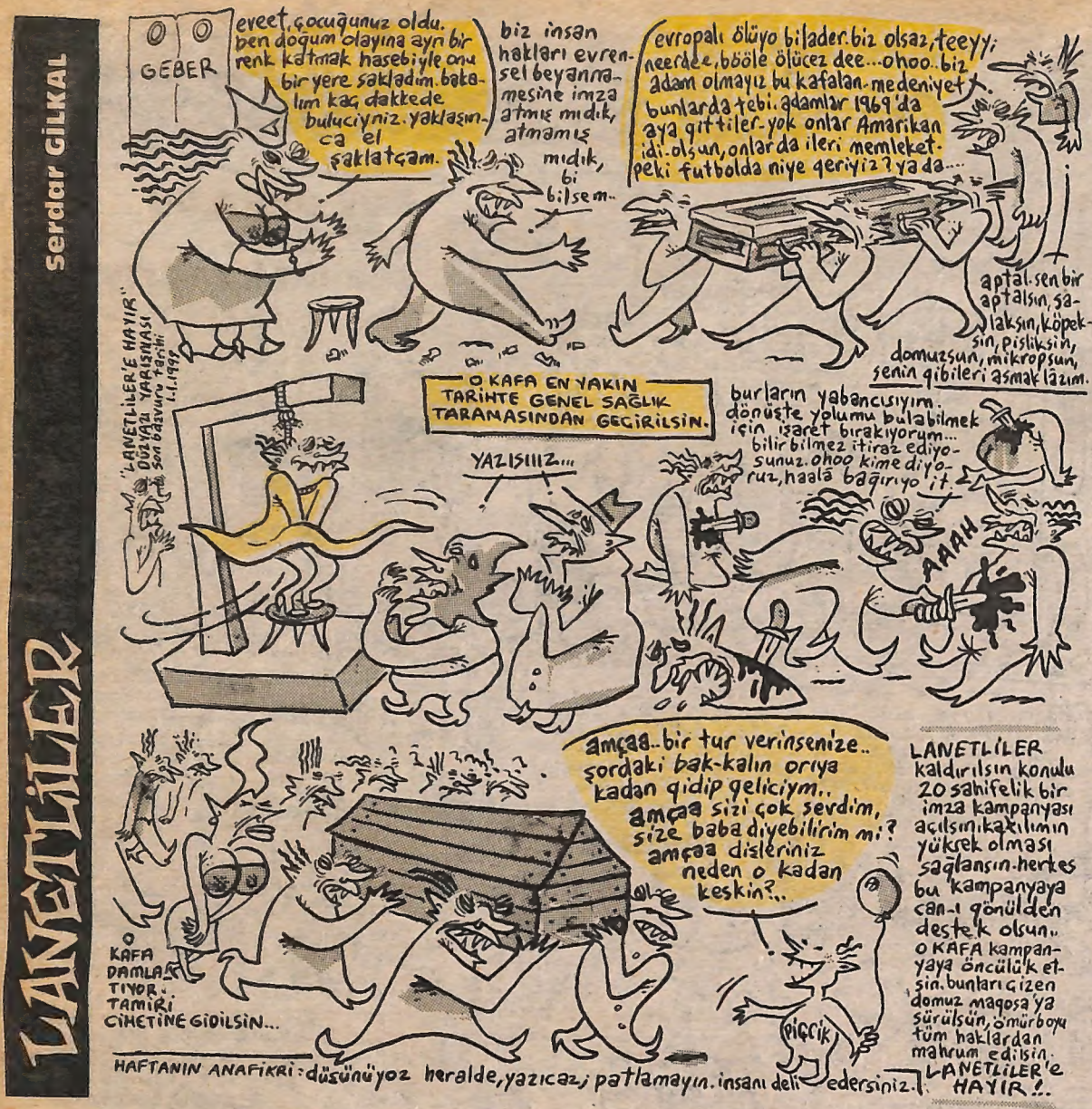

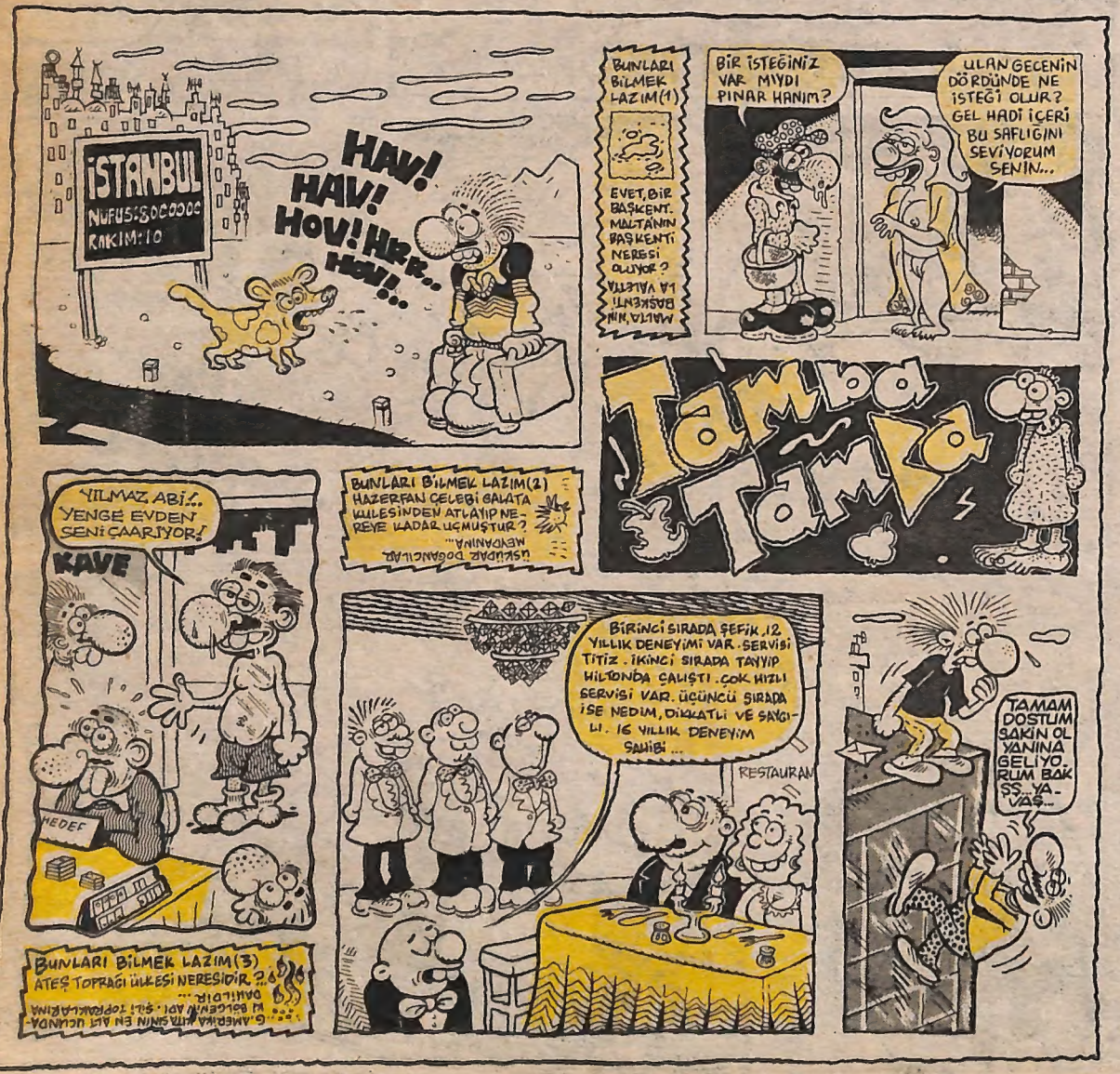

İyi bayramlar... El öpenleriniz çok olsun, berhu dar olun. Tamam lan bulaştırma salyalarını. Hadi ikileyin bayram ziyareti kısa olur. Hem tatile çıkıcam. Öptüm. Bu arada sizleri de unutmadım Burak ve Emre Otisbiraderlerim bişiyler göndermiş. Yayınlıyim bari. Sevsinler. Gene öptüm.

Otis Biraderlerim

Türkler Orta Asya'dan Batı'ya göç ederken değişik iklimler ve hayvanlarla karşılaşıyordu. Dağlar, tepeler, göller, denizler, akvaryumlar pardon akasularda değişik kuşlar, ördekler ilgilerini çekiyor, onları pek seviyorlardı.

Hazar Denizi kıyılarında çadırlarını kurup da burayı da denemeye karar verdikleri günlerde erkekler ava çıkıp değişik kuşlar avlamaya başladılar. Ama etlerini pek beğenmiyorlardı. Taa ki langıç kuşunu bulana kadar.

Bu kuşun iki renklisi vardı, beyaz ve siyah. en makbulü ise beyaz eti olandı. Rengi de öyle beyazdı ki âdeta beyaz ötesi (Amerika'dan). Bu yüzden adına da beyaz langıç anlamına gelen kır langıç kuşu demeye başladılar. Yine de orada her kuşun eti yenmediği için Anadolu'ya gelip yerleştiler ve kuş avlamayı unutup atlar, büyükbaş hayvanlar besleyip etlisinden, sütlüsünden yararlanmaya başladılar. Eee nooldu? Kır langıç'ı unuttular mı? Evet.

Emre Güleç/İST.

Otis Abi...

Senin yüce iyi niyetine sığınarak kendi yaptığım otislikleri yolluyorum.

Şimdiden bağışla. Otis dualarım seninle...

• Nev resim çiziyormuş. Bırak elleşme naaparsa yapsın.

• Uy kutulu mu aldın? Ben sana kutusuz al demiştim.

• Cam güz elini kesmiş. O kadar söyledim camlardan bakma diye.

• Çinlo kan tasında yemek yedim. Iyyh iğrenç kanlı kanlı. Çekik gözlüler ne bol buluyorlar da yiyorlar. Anlamam. Sen anlar mısın Otis Abi?..

• Ansiklo pedi yeni mi çıktı? Petek dokulu mu, kanatlı mı yoksa? En iyisi bi kıza sormalı. O bilir.

• Alü minyum kimdir? Ne zaman keşfetmiş o madeni? Alü diye isim mi olur? Ali mi yoksa?..

Burak Varol/İST.

Yazışma adresi: Yılmaz Aslantürk OTİSABİ Pişmiş Kelle Dergisi Milliyet Gazetesi Nuruosmaniye Cad. No: 65/67 Cağaloğlu 34330 İSTANBUL

YILMAZ ASLANTÜRK

MUHLİS BEY ve Yavlum

MİTHAT

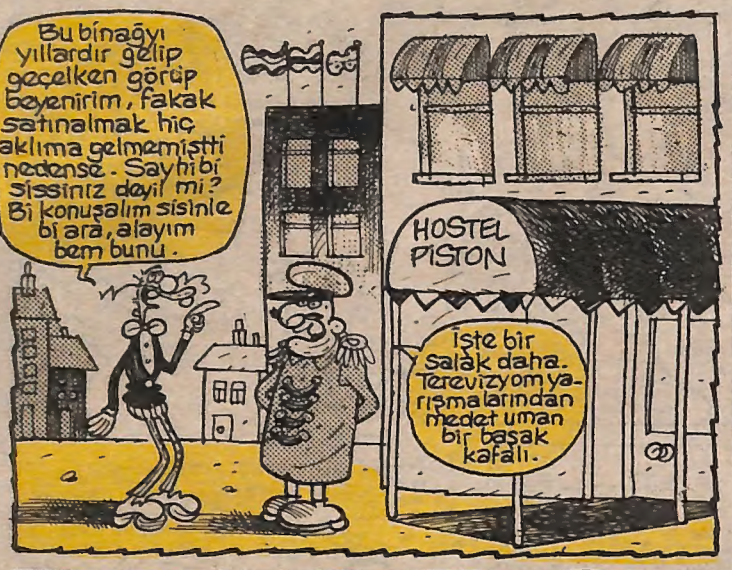

Ney ulam bu bölle? çekilin kenarıya!..

Yazan: Muhlis Bey...

Baylam arefesisinde kendime bir iki çift ayakkabı birkaç tuzluk ve bir-üç tağne pantol veyağ montkomer almak için Sultanhamam'a gideyim dedim... Ve gittim de... Fakak Yeni Cağmi'nin orasında, minarenin öte yanı ölle bir kalabalık ki o park, aklın dursun. Aman didim Çiçek Pazarı'sına dovru gideyim. Ama kolayse git hadin. Karşıdan binlerce. Türk daha geliyol. Sağa dönüyolum beşbin kişilik Polonyalı gurubusu, sola dönüyolum iki bin Romen, üç bin Yogoslak. Arkada Hintliler, ordan Çinliler... Yeraltı geçitine kaçıyolum ı-ıh... Yeraltı geçitinden insan fışkırıyol... Kaynak kibin. Ulan mağma tabakasısı mı patladı pırtladı da dünyağ insan mı kaçırıyol. Ben ölle sürüklenee sürüklenee tee hayvan satan tükkanların oraya kadal gittim... Aman yağrappim o da ne. Birs sürü köpek yavlusu, hepsisi bağırıyol "hav" diyen val "vah vah" diyen val.. "Hah hah hah"diyen val. Kimi hağlime acıyol, kimi gülüyol. Hepsisi satılıkmış bunnarın. Kim alıcaksa alsın birağdel şunları. Ölüceğim: Birt türlü çıkamam kalabalıktan... Neysse birssaat somra gözlerimi açtıyımda Sirkeci garının önünde gazete satıyoldum. Kendime gelir gelmes yine kalabalığa atlayıp Sultanhamam'a doğru yüzmiye baştladım. Sonunda istediyim yere vardım. Ayapkabı alıcağum sırada paramın çarpıldıyını keşfettim (1993). Yaptıyım bu keşiften somra yayan olorak eve dönmek üzele kendimi kalabalıyın içine attım...

MUHLİS BEY ÖZER TEREVİZYOMU

- 06.00 Açılış ve porgoram
- 06.10 Beş takka bakkala gidiş, kaşar'ekmek alıp geliş.
- 06.20 Habeller filan. Tıraş miraş.
- 06.30 Hava durumusu ve kapanış.
- 06.35 Açılış kapanış ve açılış.
- 06.38 Tağmirci çağırış, temassızlıyı tağmir ettiriş. Tamirci gidiş.
- 06.39 Gene kapanış.
- 06.40 Açılış.
- 06.45 Birezilya dizisi (Kodumun Robertası).
- 06.47 Kapanış. Açılış (Roberta) Kapanış.
- 06.48 Açılış ve kapanış. Gene tağmirciye gidiş, gelirken grissini alış.
- 07.00 Günaydin millet.
- 07.01 Hasittir ve kapanış. Açılış kapanış.
- 07.10 Terevizyomculuktan vazgeçip yatış.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

AŞK Hikayesi

Selam baylar... Şu aşşadaki resim Rezzan'ın düğün fotoğrafı oluyor. Evet... Şimdi ona iyiceene bi bakın bakalım, tamam mı... Özellikle de kocası Ali'yi kestiniz mi?.

HAYATIM BİR SANİYE. NEFİS BİŞİY DAA HAZIRLADIM SANA, GETİRİYORUM.

Vay be dimi... Ne yakışıklı bi delikanlı ha... Şu içerden sesi gelen adam... Evet, hazırlanın, hikaye başlıyor...

AA.. AMA BEN ÇOK DOYDUM ZATİ...

SONRA DA BEŞAMEL SOSU ÜZERİNE DÖKÜYORUZ. EVET...

İşte böyle... Evleneli daa bi sene bile olmadan, Ali nasıl bu hale geldi?. Ne iş, ne ayak... Falan filan... Evet, işler biraz karışık, ama olsun abi, bizim de işimiz bu. Buyrun anlatalım.

AA, OLUR MUYMUŞ. BU AĞLAR SONRA AMA.

HEM ARKASINDAN DA EN ÇOK SEVDİĞİN TATLI VAR EVEET...

AYVA TATLISI KAYMAKLI... YAA, NAABER, CANIM BENİM.

Önce aynen filmlerdeki gibi bi "geriye dönüş" yapalım. İnnin... Evet, görüntü bulanıklaştı, işte... Yer: Rezzanların apartmanı. Zaman: Geçen sene (Rezzan henüz bekar). Bu apartmanın bi özelliği var. Rezzan'ın annesi Macidanım, evin..

..bütün katlarını öğrencilere kiralıyor. (Hayret bi şi, dil mi?)

Üst kat hariç. Orada ana kız kendileri oturuyorlar. Nedense kiracıların hepsi de erkek öğrenciler.

SEVAPTIR AYOL, NAPİYİM BEN DE VERMESEM BU TALEBELERE HİÇ KİMSE EV VERMİYOR.

SOKAKTA MI KALSINLAR?. AA.. BEN YAPAMAM. YUKARDA ALLAH VAR.

Bırak bu ayakları Macidanım teyze Allaşkına... 34 yaşına gelmiş, çirkince bi kızın olduğunu herkez biliyo... Yerler mi ya hiç... "Rezzan'a bir kısmet" umuduyla evi doldurduğunu bilmeyen mi var?. Her neyse abiler, bu öğrencilerin içerisinde hele hele bir tanesi vardı ki yani...

..O kadar olur. (İşte Ali'nin ta kendisi) Bütün maallenin karıları kızları onu görünce anında ellerine kuru kirli bi çamaşır geçirip balkonlara fırlarlardı yaa.

SARKMA AYOL AA... DÜŞERSİN.

Eh herkezinki can da bizim Rezzan'ınki patlıcan mı?.

O da tabi Ali'ye anında deliler divaneler gibi..

..aşık olup, kendini yataklara atıverdi. Macidanım, hızla kafayı çalıştırdı. Ne de olsa anne kalbi, naapsın.

AA, OLUR MUYMUŞ HİÇ. ANNENDEN UZAKSIN BURALARDA GURBET ELLERDE BEN DE BİR ANNEN SAYILIRIM. ÖNÜMÜZ KIŞ... BAK, SANA NE ÖRDÜM.

Köyden gönderilen üç beş kuruşa talim eden gariban bi öğrenci âh, nasıl dayanabilir ki allaşkına ha, siz söyleyin.

REZZAN'LA YEMEK YİYORDUK, BİRDEN SEN AKLIMIZA GELDİN. BOĞAZIMIZDAN GEÇMEDİ.

Evet abiler... Sonra da bizim ana-kız Ali'yi okuldan aldılar, nikahı bastılar. Rezzan, zavallı kız... Bi gün bile rahat yüzü göremedi. Her bi şey daa nikah gününden başladı...

Mahallenin karıları kızları, sırtlanlar gibi dört koldan etraflarını sardılar... Her an tetikte bekliyorlardı adiler, ah ah... Rezzan, zavallı Alicığının bi dakkacık bile camdan bakmasından kullanıyordu. Her şeyden ödü kopuyordu garibin.

ALİ ALİ BAKSANA, EN SEVDİĞİN KASETLERDEN ALDIM, HAYATIM... SEYRETSENE HADİ BAK, KASETİ TAKTIM AMA. HANİ KARATELİ OLANINDAN.

Ah abiler, buna hayat mı denir söyleyin... Zavallıcık aceba kızıdı mutfakta iken Ali, karşıda ki karılarla kesişiyor mu diyerekten perdelere gizli işaretler koyuyordu...

AÇILMIŞ BU PERDE. ALLAHIM NEREYE BAKTI ACABA?.

Ee, bu aşk, bu ıstırap çekilmez hale gelince Rezzan da oturup geceler boyu çareler düşündü...

Nasıl yapsa da Ali'yi bu azgın karıların elinden korusa, ha nasıl, nasıl?..

Bütün garibanlar takımı gibi bizim Ali'nin de nefis yemeklere karşı baya bi zaafı vardı... Evet, işte Rezzan buradan yola çıktı... Ali'yi, kadınların yüzüne bakamayacağı kadar şişmanlatma fikrini de böylece buldu işte yaa... Evet baylar "geriye dönüş" işlemimiz bitmiştir. Hepinize geçmiş olsun. Gelelim kaldığımız yere...

KAYMAKLI AYVA TATLISINI İSTİYOSUN DİMİ...

ŞEY... EEEE... PEKİ...

Ali her geçen gün biraz daa şişmanlıyor, Rezzan da sevdiği adamı yavaş yavaş kaybediyordu. Bu arada içindeki aşk da aynı tempoyla soğumaya yüz tutuyordu. İyi mi... Oh be, kurtuluyordu galiba bu müthiş acıdan... Bi gün onu traş olurken gizlice seyretti...

HA HA ŞURAYA BAK. ŞU HALE HA HA HA... ARTIK HİÇ BEĞENMİYORUM.

ŞU GÖT GÖBEK NEBÇIM SARKMIŞ. YAĞLAR... HAHAHA.

YAŞASIN, YAŞASIN, BEĞENMİYORUM ARTIK ONU...! KURTULDUM, KURTULDUM...!

Sonra mı nooldu?. Ali'yi köyüne sepetlediler. Ama mahalleden bi cingöz karı Ali'yi anında yolda kaptı... Eve attı. Şööle bi hesabı vardı...

HAHAYT SALAK REZZAN. BEN ŞİMDİ BUNU BİR ZAYIFLATIRIM. AKLIN DURUR.

ZATEN BİZİM EVDE ÖÖLE KAYINTIYI NERDE BULUCAK ŞIP DİYE ÇAKI GİBİ OLUR GENE.

Ama o işde tutmadı be abiler. Ali'nin bünyesi mi değişmişti ne, bi daa ne yaptıysa nezttiyse hayatta zayıflayamadı garibanın... "Su bile içse yarıyordu. Naapalım, kader utansın

ALİ, ALİ BE! ESKİ RESİMLERİNİ ÇIKARSANA BAVULDAN BAKALIM HA...

Macidanım evi yine ööle silme öğrencilerle doldurdu. Eh bakalım, buyakınlarda yine yeşil gözlü..

-eskiden çok yakışıklıymış gibi görünen bi şişko görürseniz, işi çakarsınız artık di mi... Keriz dilisiniz ya..

Bİ KONUUMUZ VAR..

—Iyi haftalar efendim. Yeni bir konukla yine karşınızdayız... Efendim bu haftaki konumuz, hepinizin yakından tanıdı, Sayın Çakmak!... Hoşgeldiniz!..

—Mersi.

—Sayın Çakmak, biliyorsunuz ki, insanlar sizi çok seviyo. Kibritten daa popüler oldunuz. Siz ayrıca, bi aksesuar olarak da kullanılabiliyorsunuz. Nedir başarınızın sırrı?..

—İlk önce şunu söyliyim, kibrite büyük saygım var. Ustamdır o. Hiç bi zaman ondan popüler olamam. Yine de iltifaatınıza teşekkür ederim. İkinci sorunuza gelince, evet, bi aksesuar olduum dooru. Çünkü bi çok çeşidim var. Her zevke hitap ediyom...

—Bakın bu dooru. Siz nası bir çakmaksınız. Kendinizi tanıtır mısınız?..

—Memnuuniyetle... Ben, alttan dolumlu bi çakmaam. Şeffaf bi gövdem var. Bakın gördüünüz gibi, içimdeki gaz dışardan görülebiliyo. Çok estetik bişii yaani...

—Alttan dolumlu olmak nası bir duygu?..

—Nasıl yaani?..

—Alttan dolumlu olmak işte?..

—Bakın bi kelime oyunu filan yok dimi. Biliyorsunuz Türkçemiz acaaip bi dil. Kelimeler bi çok anlama çekiliyo. Ayrıntı muhabbetlerimi ne, öyle bişii yazan bi herif tanıyom, Türkçenin ebesine koydu yavşak. Ama size güveniyom... evet, alttan dolumlu olmak güzel bi duygu. Saahibim, hemen atmıyor beni. İki fısfıs bir tık tık, yine yepyeni oluyom...

—Anladım... Bi de şey var, insanlar sizden şikaayetçi oluyo baazen. Rüzgârlı havalarda çok zorluk çıkarıyomuşsunuz.

—Ulan ben süpermen miyim... Herşeyi benden beklemesinler. Girsin bi kuytuya, orda çaksın beni. Hem üstelik, rüzgârda yakılabilen çeşitlerim de var. Onlardan alsınlar.

—Evet, şimdi bi seyircimize baalancaz ve kendisinden telefonla bi soru alcaz... Alooo, Sayın Fidan, beni duyuyomusunuz?..

—Cızzzt, Bızt... Duyyom duyyom...

—Buyrun, sorun sorunuzu sayın çakmaa.

—Soruyom. Sayın Çakmak, hani sizin önünüzde bi ayar yeri var ya, alevi ayarlayan... Siz nası bi ayarda yanmayı seviyosunuz?..

—Güzel bi soru. Efendim, fazlası çok artistik oluyo. Ama azla da kısık olmamalı. Sanırım ortalarda bi yerde.

—Eveet, telefon baalantımızı da yaptık. Süremiz de azalıyo. Sondan bi önceki soru: İlginç bi anınız var mı?..

—Olmaz mı!.. Yine böyle güzel bi gün, yeni de doldurulmuşum, canavar gibiyim. Sahibim bi sigara çıkardı ve beni eline alıp bi yaktı... Coss!.. ayarı en sonda unutmuş salak. Saçının üstü felan hep yandı. Altıma sıçmıştım gülmekten...

—Eşekmisiniz siz, niye gülüyosunuz. Adamın saçı yanmış, zavallı. Hem bi çakmak nası gülebilir!..

—Bre densiz, konuştuuma inanıyosun da, güldüüme niye inanmıyosun!..

—Oha yaani. Bu karar da göstere göstere espri yapılır mı. Neyse. Son soru: Sizi bi kere çakabilir miyim?..

—Niye, sigara mı içceksiniz?..

—Yok ulan, öylesine. Ateşini meraakettim.

—Şuramdan tut ama. Sırtımda bir sivilce çıktı, oraya dokunma.

—Olur...

Metin Fidan

Behiç Pek

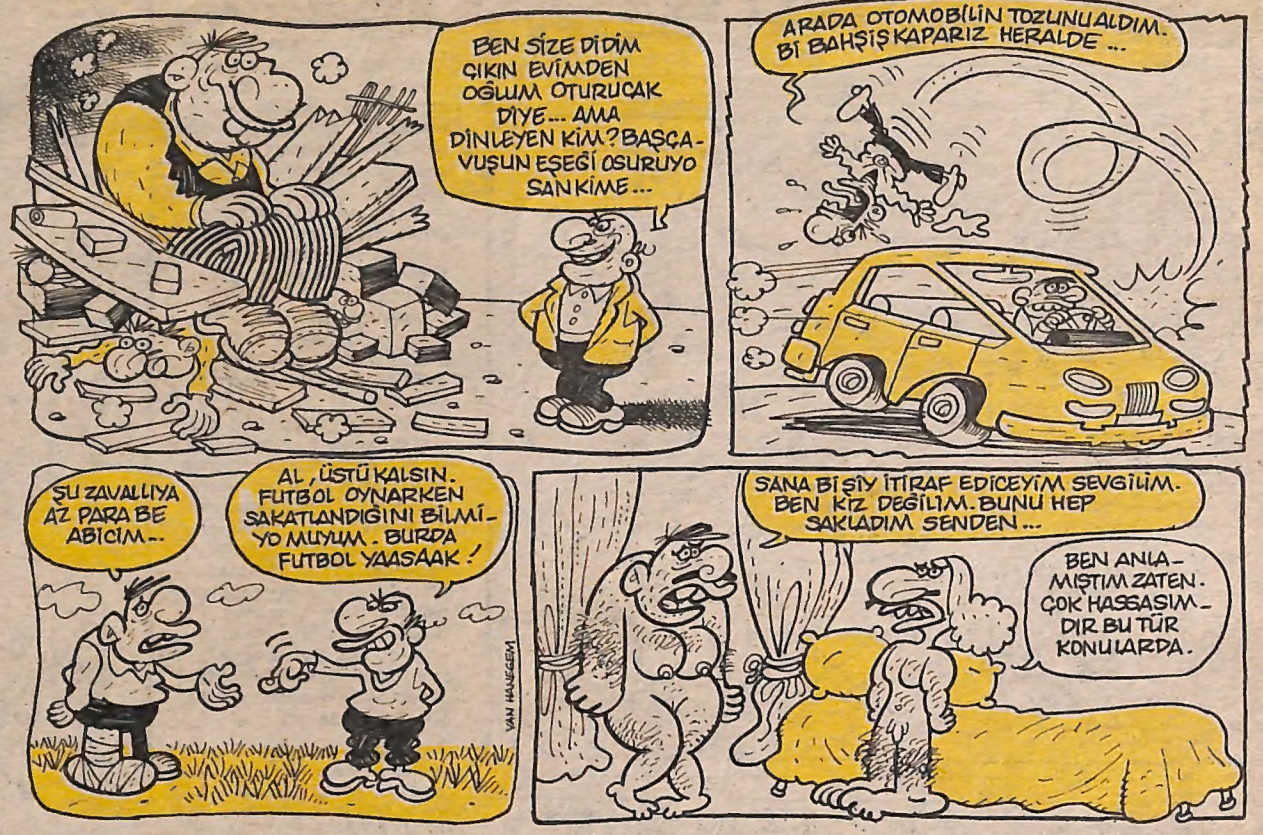

ZALAK MAHMUT

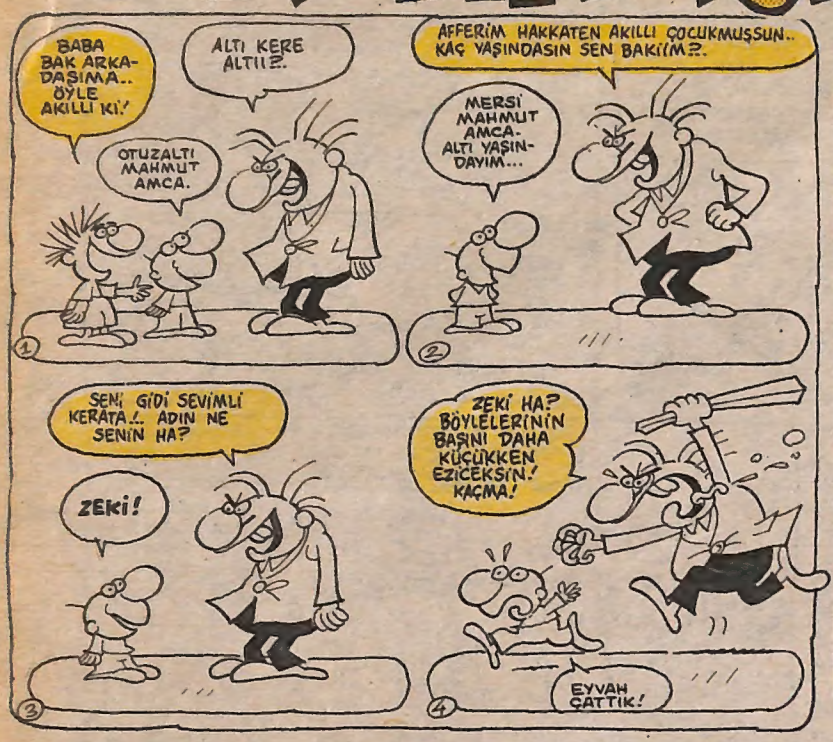

CİNSİ MALUMATLAR

Yazan: Zalak Mahmut

Efendim, edepsizlik aldı başını, alaca küheylan gibi dört nala gidiyor. Gasteler bahnâme (sekis mecmoası) Sinemalar muhabbet mahalli oldu. Bu gidiş yampiri bir gidiş. Akıntı çağanozu misali. Halbukiyse herşeyin bir yolu yordamı, çizgisi-hizası vardır.

Eczaneden mangal kömürü alınır mı? Allah, Allah!.. Elbette alınmaz. Eh öyleyse cinsi mâlubat da şeytandan ve bilumum hecüç mecüçden alınmaz. Pekiyi kimden alınmalıdır? İlim irfan sahibi ulema kişelerden.

Körpecik, sütun bacaklı kızcağızlarımız yumuşacık, güllaç vücutlerini kimlere emanet ediyor. Üh-hüüüü, zebanilere, yamyamlara, dağ adamlarına.

Ammaaaa, bilmiyorlar ki bu gulyabaniler onların kuyularını kazıyorlar. Turunç göğüslerini, kiraz dudaklarını, hoppala kalçalarınıı ıhhng..., inceee heee bellerinihi.. hıng korumak... Mini mini, kızcağızlarımız h.h... ıhhh.. Töbe töbee... Sinirimden devam edemeyeceğim... Daha sonraya bırakalım.

TEKİN DUMAN

Başımdan geçti bunlar

Yazan-Çizen:
Yılmaz ASLANTÜRK

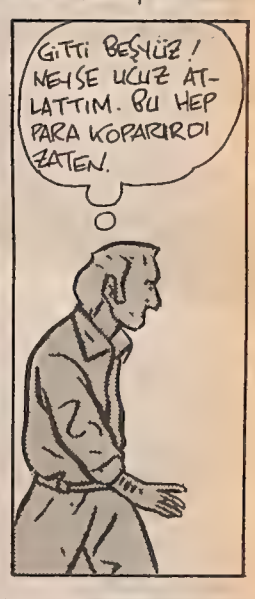

Çırpındım durdum bir tane benim de candan dostum olsun diye. Hiç yapmadığım şeyleri yaptım, özverilerde bulundum. Evime çağırdım, çaylar, şaraplar içtik (paylaşıyoruz ya). Hepsinin bir kusuru vardı. Dayanılır gibi değildiler. İçlerinden bir tane bile çıkmadı. İyi olanları önceden kapmışlardı heralde. Vazgeçtim. Eski yalnızlığıma döndüm.

Son.

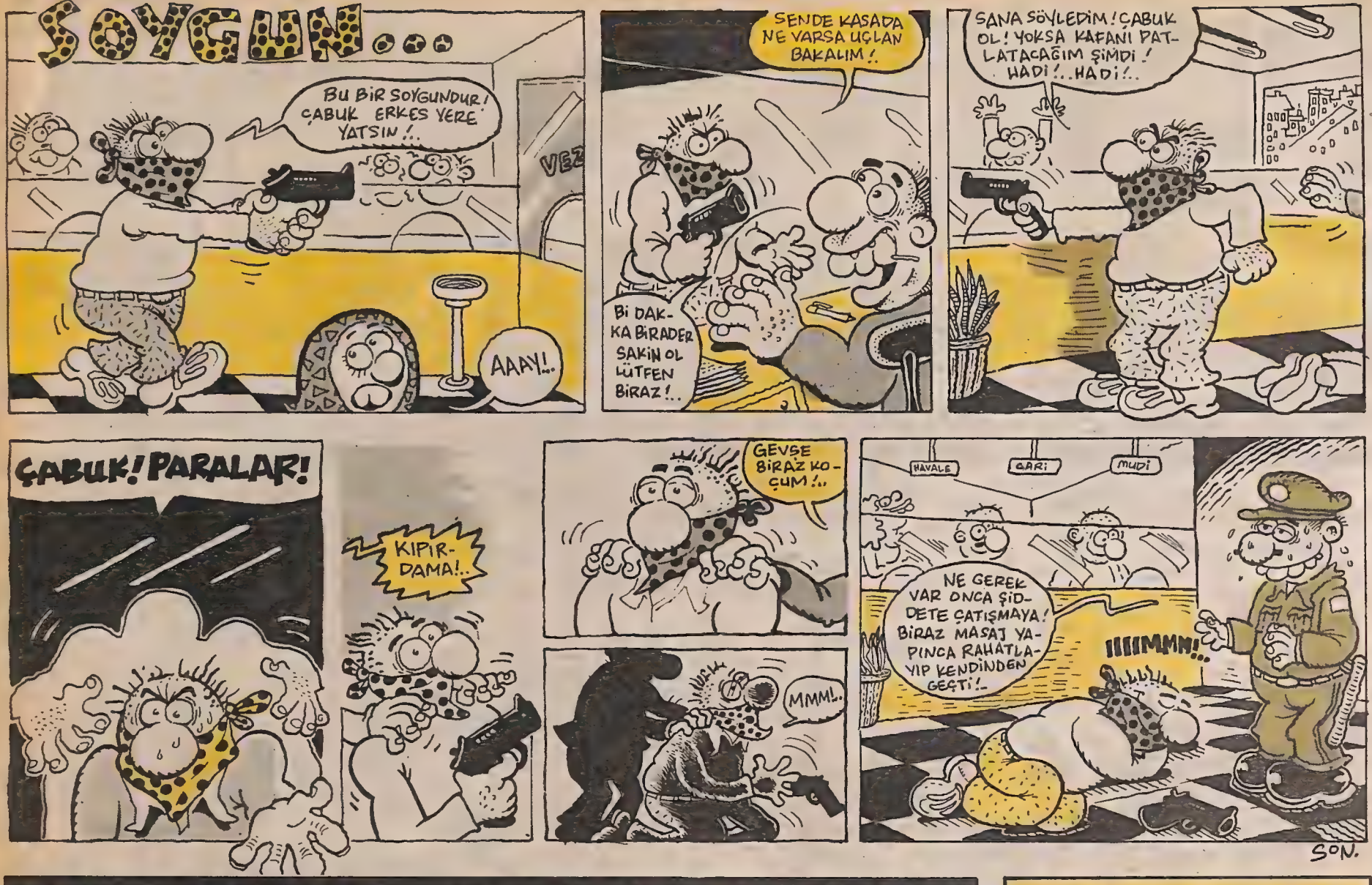

e okullarda... Kelle okullarda... Kelle okullarda... Kelle okull

Saat bir. İskelede buluşuluyo. Bi sürü garip tipli herif, komik bi halka oluşturuyo. Geçenler kontrol edilip, buluşmaya gelcek olanlar aranıyo....

Sonra halka bozuluyo, adımlar sıklaşıyo, bi minibüse biniliyo. Bu mini yolculuk sırasında, tırsıtıcı sorular ardarda geliyo: Oolum ya salon dolmazsa? Güzel kız var mı acaba?.. Ya bana soru sormazlarsa?.. Yiycek bişiiler verirler di mi?.

Minibüsten iniliyo. Yıldız Teknik Üniversitesine gelinmiştir. Panelin verileceği salona giriliyo. Salonda insanlar ve sandalyeler var. Bize ayrılan masa arkasına geçiyoruz. Bu arada bi hoşgeldiniz alkışı. Utanıyoz. Kimse konuşmuyo... İlk vuran kazanır. Garip gülüşler, acıklı tebessümler...

Ve bi soru!.. Panel başlıyo. Korktuumuz gibi olmuyo. İnsanlar hoş, akıllı. Düzeyli sorular hızla geliyo. Özel ve esprili soruları, özenle aralara serpiştiriyolar.

Ayak sesleri. Kimdir o!.. Metfid. Panele geç kaldığı için, utanarak yaklaşıyo. Boş bi sandalye var, üstünde bi vazo. Otisabi vazoyu alıyo, Metfid oturunca eline tutuşturu. Boktan bişii ama, panelin ilk esprisi kabul ediliyo.

Biraz sonra yiycekler geliyo. Çay ve kuraabiye. Tadına ilk Otisabi bakıyo: "Hımm, yenilebilir" diyo...

Erdo sigara içmek istiyo. "Yassak hemşerim" ses tonuyla itiraz ediliyo. Kelle dostlarının yoğun girişimleriyle, salon yöneticisinden sigara içme izni koparılıyo.

Son anlar. Özel sorular soruluyo. Yarısı ısırılmış kuraabiyeler ağızlara atılıyo. Ayağa kalkılıyo. Karşılıklı teşekkür ediliyo.

Kelleciler, organizsoyn sorumluları Seyfettin ve Zelâl'in eşliğinde durağa yürüyolar.

Güzel bi panel oluyo. Moralimiz düzeliyo, "Keşke bitmeseydi lan" deniliyo.

İki gruba ayrılınıyo. Bi grup sinemaya, öteki grup evlerine gidiyo. O iki grup, ertesi gün dergide buluşuyo, ve deniliyo ki:

"Kelle okullarda.. Kuraabiyeli Paneller, tercih sebebidir"...

GECİKMİŞ ANNELER DİZİSİ (1)

Erhan Nuhoğlu Annesi

Benim annem gecikmiştir.
Geç kalmıştır yani yayınlanmak için. Yayın hayatına geç atılmıştır.
Onun için böyle oluyor işte.
Benim annem bir insandır.
Bir lisan bilir onun için yani şöyle oluyor tabii iki lisan bilseydi iki insan olabilirdi.

KAYIP RUHLAR ADASI

© METİN DEMİRHAN

"Bu dünyada sinemalarda ne güzel filmler oynarken, insanın sinemaya gidecek parasının olmaması ne kötü..."

"Army of Darkness"e gitmek istiyom Barton Fink'de Nemesis'e de

BİR HAFTA ARADAN SONRA İŞTE 2. HAFTA-DÜNYANIN EN KRAL ADAMI KORHAN'IN İNGİLTERE'DEN TÜRKİYE'YE GELİŞİNİ.... HİÇ BİR FEDAKARLIKTAN KAÇINMADAN TÜRKİYE'DE BULUNDUĞU SÜRE İÇİNDE BİZE BOL BOL NAMIK KEMAL FIKRALARI ANLATAN, KARİKATÜRLERİMİZE KENDİ İSTEĞİYLE BİLMEYEN SEVGİLİ DOSTUMUZ KORHAN'I TEKRAR ARAMIZDA GÖRMEK İSTİYORUZ....

MÜJDE BABA YAZAR

İSTANBULLU GIOVANNI SCOGNAMILLO'NUN

İSTANBUL GİZEMLERİ

KİTABI ÇIKTI!... ESKİ VE GÜNÜMÜZ İSTANBULUYLA İLGİLİ GİZEMLİ, ESRARENGİZ OLAYLARI MERAKEDENLER KİTAPÇILARDA SORABİLİRLER...

İSTANBULLU GENÇ THRASH METAL TOPLULUĞU **ATHENA** YENİ ÇALIŞMALARINI TOPLAYACAĞI İLK KASETLERİNİN ÇALIŞMALARINA ÇOK SIKI BİR BİÇİMDE BAŞLADI. BU KASETTE, DAHA ÖNCE ÇIKARMIŞ OLDUKLARI 'HORROR DIMENSIONS' DEMOLARINDAN 'ETERNITY' ADLI PARÇAYA DA YER VERECEK OLAN GRUP, YENİ PARÇALARI İLE DE ÇOK İDDİALI OLDUKLARINI SÖYLÜYOR. SOSYAL ADALETSİZLİĞE KARŞI YAPTIKLARI "THRASH TILL THE END", BİR İDAM MAHKUMUNUN SON ANLARINI ANLATAN BALLADLARI "IN THE DREAMS" ADLI PARÇALARIN YANI SIRA, ÜÇ BUÇUK AYLIK BİR ÇALIŞMANIN ÜRÜNÜ OLAN, TAM 7 DAKİKA 35 SN. SÜREN 'İNSANIN ÖLÜMÜNE SEBEP OLAN DÖRT ETKEN (İŞKENCE, SAVAŞLAR, AÇLIK, ÇEVRE KİRLİLİĞİ) KONU ALAN BAŞKA BİR PARÇA DA ALBÜMDE YER ALACAK... EVET 'ATHENA' ÇOK SIKI BİR BİÇİMDE GELİYOR...

Bekleyin!...

TRAM (*) KARİKATÜRLERE YAPIŞTIRDIĞIMIZ O DÜZENSİ NOKTACIKLAR...

KIZLAR BÖYLE İŞTE HEP ŞÖYLE

MANYAK

Devamı 15. sayfada

Cihangir Günlüğü

ERDOĞAN DAĞLAR

İş var mı?..

—Afedersiniz iş ve işçi bulma kurumu ne tarafta kalıyor acaba?

—Şu sırtımdaki duvarın sağ alt köşesindeki kapıdan gir.

—Öhö. Burası demek. Siz de iş için mi bekliyorsunuz?..

—Hayır. Sabahtan akşama kadar sırtımı bu duvara yaslayıp beklemek beni rahatlatıyor. Ayrıca binaya da destek oluyorum tabiyi. Ya siz? Aptal kadrosunda boşluk mu varmış?

—Özür dilerim. Canınızı sıktım.

—Aksine. Çok eğlendim. Daha önce konuşan bir kaz görmemiştim.

—Neyse bana müsade. Biraz işim var da...

—Ha ha ha. Beş dakka sonra o da kalmaz!

—Pardon, müdür beyle görüşecektim.

—Neden hâlâ görüşmüyorsunuz?..

—Şey, siz mi? Evet... Ben, ben, işsizim... Bir iş için.

—Tam zamanında geldiniz. Paris'e büyükelçi lazımdı.

—Öyle mi? Çok hoş. Kabul ediyorum... Hareket ne zaman?

—Derhal çıkın yola. Yürüyerek anca gidersiniz ha ha ha!..

—Yo... Yoksa... Şaka mıydı bu?..

—Yürrüü... Anca gidersin...

—Neyse... Çocuklar evde bir aydır aç zaten... Alıştılar duruma. Hem bir tanesinin ölmesi daha iyi olur. Kalanların payı artar yemek bulduğumuzda... Pekiyi... Alasmaladık. İntiharz etmesem bari giderken... Eve sağ dönsem.

—İyi olur. Ölü dönerseniz-o kafayla anahtar deliğini bulamayabilirsiniz... Ha ha ha ha...

—Çok vicdansız mışınız!..

—Öyle mi? Bugün yüz-yüzelli kişi daha söyledi bunu bana!.. İnanasım geliyor benim de ha ha ha ha...

—Hayırlı günler, meraba.

—Buyrun, ne arzu etmiştiniz?

—Ben... İş... İşim yok da... Burada acaba? Büyük bir işyeri burası çünkü... Çocukların da ölmek üzereler ama neyse. İş yoksa naapabilirsiniz. Haklısınız... Elveda...

—Şey... Belki... Bilmiyorum da...

—Yok yok... Size yük olmak istemem. Hem ben zaten intiha edecektim. İş buldaydım da edecektim. Sizle bir ilgisi yok... Bu civarda intihar edebileceğim bir yer biliyor musunuz?

—Si... Size göre bir iş bulabiliriz sanırım.

—Oh, hayır hayır. Zahmet etmeyin. Zaten çocuklarda ölmüştür bu aralar. Fazla jiletiniz var mı? Kan görmek rahatsız eder mi sizi? Bana yardım eder misiniz?

—Derhal başlayın işe... Ücret dolgundur.

★★★★★★★

—Nuriye müjde... Bir iş buldum sonunda.

—Ay deme... Ay... deme Sabri... Öh şey... Bu bey kim pekiyi...

—Ha, Osman bu arkadaş. Biz de kalacak artık. Çok iyi bir kimse. Yufka yürekli, kan görmeye filan dayanamaz. Saftır biraz. Bugün işinden ayrıldı. Durumunu düzeltene kadar, bi yere girene kadar ona da bakıverelim. Nasıl olsa işimiz var şükür artık...

Behiç PEK

KIZLAR BÖYLE İŞTE HEP ŞÖYLE

Devamı 16. sayfada

KIZLAR BÖYLE İŞTE HEP ŞÖYLE

(Aman okumayın bu üç sayfalık bir hikâyedir ve 13'üncü sayfadan başlamaktadır.)

ERHAN NUHOĞLU

SAHİBİ: MİLLİYET GAZETECİLİK A. Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EREN GÜVENER
MİZAH YÖNETMENİ: ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 513 12 19 KKTC FİYATI: 4.500 TL.
İSTANBUL 26 MART 1993